

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 3/2025

Jukka Leppilampi tuo kvartetttinsa WilliGospeliin

sivut 6–7

TOVERI
SEILAA
SAIMAALLA

sivu 10

SAIPAN
HOPEA-
JUHLISSA

sivu 16

sivu 3
Anne Monosen
tie Sammonlahteen

sivut 8–9
Kelttiläinen
kristillisuus

sivu 11
Harrastuksena
geokätköily

sivut 12–13
Rakkaudesta
runoihin

Seurakunta- tervehdys[†]

4.6.2025, KESÄKUUKU
58. vuosikerta

JULKAISIJA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Laura Hienonen

TOIMITUSSIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Marja Talikka,
Matti Matikainen, Tero Kalpio,
Jukka Kosonen, Olli Saarela
ja Laura Hienonen

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouk-
siin. Lehteä on mahdollista myös tilata
kotiin maksutta seurakuntayhtymän
viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 3.9.2025.
Juttuideat ja toiveet lehteen
osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi

**LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT**

KANNEN KUVA
Atso Suopanki

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYYNTI:
SAVO - KARJALAN MEDIA OY /
MEDIAMYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen puh. 040 6485 973
Jukka Eskelinen puh. 044 7517 428
Johanna Halinen puh. 040 7015 253
Tarja Karhu puh. 040 0854 661
Eetu Partanen puh. 040 6825 610
Leena Soikkeli puh. 050 4410 387
Myyntijohtaja
Marja Niemikoski puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Uskomatonta mutta totta

Johanneksen evankeliumis-
sa ylösnoussut Jeesus sa-
noo epäilystään tunnetul-
le opetuslapsi Tuomaal-
le: ”Sinä uskot, koska sait
nähdä minut. Autuaita ne, jot-
ka uskovat, vaikka eivät näe.”
(Joh. 20:29) Tätä olen pohti-
nut paljon kulu-
neen vuoden ai-
kana, kun en ole
uskonut todek-
si edes sitä, mitä
olen omin silmin
nähty. Tänä ke-
väänä kuulin sa-
mankaltaisia
ajatuksia myös
monen SaiPaa
vuosikausia seuranneen suus-
ta: eihän tätä usko todeksi!

Oman epäuskoni taustalla on
vuosien tahaton lapsettomuus.
Kun toivon ja pettymyksen kier-
teestä on päässyt luopumal-
la toivosta, tuntuu yllättävä ras-
kaus kaikkea muuta kuin todel-
liselta. Epäuskoa lievensi en-
simmäinen ultraääni, mutta to-
delliseksi asia muuttui oikeas-
taan vasta, kun pääsimme sai-
raalasta kotiin. Muistan ihme-

telleeni, saammeko todella ot-
taa tämän lapsen mukaamme.
Edelleen esimerkiksi vaippojen
ostaminen saattaa tuntua ou-
dolta: mitä me täällä vaippahyl-
lyllä teemme? Vaikka lapsi on
tässä, kaikin aistein todettavis-
sa, on häntä silti vaikea uskoa

todeksi. Nyt hän
on jo vuoden
ikäinen, ja ih-
mettely sen kun
jatkuu.

Keltamusta
kevät vyöryi Lap-
peenrantaan en-
nennäkemät-
tömällä taval-
la ja innosti mu-
kaan monia uusiakin SaiPa-fa-
neja. Kaupunki panosti kaikil-
le avoimiin ja maksuttomiin ki-
sakatsomoihin. Samalla oli to-
ki heitäkin, joita asia ei kiinnos-
tanut tai joilla oli muuta mie-
lessään. Omasta mielestäni lii-
kuttavimpia olivat pitkäaikais-
ten SaiPa-fanien puheenvuo-
rot: uskomaton kevät sai monet
muistelemaan, mistä kaikki on
omalla kohdalla alkanut. Lopul-
ta huomasin itsekin sanoneeni

”Autuasta eli
jotenkin erityisen
onnellista
on uskoa,
vaikka ei näe.”

useamman kerran mitalijuhlia
mestaruusjuhliksi, sillä niiltä ne
vaikuttivat.

Joskus on vaikea uskoa, vaika
näkisikin. Tuomas usko, kos-
ka sai nähdä. Autuasta eli joten-
kin erityisen onnellista on us-
koa, vaikka ei näe. Ja juuri sii-
tä uskossa on kyse. Ehkäpä elä-
mämme näkyvät ja uskomatto-
mat asiat antavat meille jonkin-
laista käsitystä siitä, mitä vielä-
kin ihmeellisempää voi olla nä-
kymättömissä mutta silti uskot-
tavissa.

LAURA HIENONEN
päätoimittaja
Lappeenrannan seurakunnan
kappalainen

KYSYMYKSIÄ LUOTTAMUS- HENKILÖLLE

MATTI MATIKAISEN haas-
tattelussa Lappeenrannan
seurakunnan luottamus-
henkilö **Emma Lehtonen**.

Kerro itsestäsi.

Olen Pohjois-Pohjanmaalta ko-
toisin oleva kahden nuoren aikuisen äi-
ti ja terveyskeskuslääkäri. Tykkään liik-
kua ulkona, ja laulan kuorossa. Puoliso-
ni on Joutsenosta ja hän halusi takaisin
Saimaan seudulle asumaan. Hyvin olen
viihtynyt. Perheenjäseneni ovat innok-
kaita partiolaisia.

Miten päädyit seurakunnan luottamushenkilöksi?

Minulle kirkko on aina ollut koti ja
sen myötä, kun aloin laulaa Lappeen-
rannan seurakunnan Kamarikuorossa,
seurakunnan toiminta on tullut entistä
läheisemmäksi. Minua kiinnosti tutus-
tua seurakunnan toimintaan ja ajatte-
lin, että mukaan luottamushenkilöik-
si vaikuttamaan tarvitaan kaikenlaisia
ihmisiä. ”Kaksi tavallista kättä”, kuten
Pekka Simojoki laulaa.

Mitä tehtäviä sinulla on seurakunta- yhtymässä / Lappeen- rannan seura- kunnassa?

Kuulun Lappeen-
rannan seurakunnan
seurakuntaneuvostoon,
kasvatuksen työryhmään ja
olen varajäsen varhaiskasvatuksen joh-
tokunnassa.

Mihin asioihin haluat vaikuttaa seurakunnassamme?

Haluaisin, että seurakunta tulisi lä-
helle ihmisiä ja että kirkon kynnyks
oli-
si matalalla. Ihmiset saisivat kokea ta-
sa-arvoisuutta ja yhteyttä toisiinsa Ju-
malan edessä. Uskon, että kirkolla on
paljon annettavaa erityisesti lapsille ja
nuorille ja iloitsen rippikouluista, ker-
hoista ja muusta toiminnasta, joihin
olen saanut nyt tutustua lähemmin.
Olisi hienoa, jos lapset ja nuoret saisi-
vat turvaa ja tulevaisuudentoivoa kir-
kosta sekä uskosta. Toivon, että nuoret
kokisivat tulevansa hyväksytyksi oma-
na itsenään seurakunnassa.

Mitä haluaisit parantaa / mistä olet huolissasi kirkossa?

Kasteiden väheneminen huolettaa.
Minusta lapselle ei tehdä vääryyttä, jos
hänet vastasyntyneenä kastetaan kir-
kon jäseneksi. Rippikoulussa viimeis-
tään uskonto ja seurakunnan toiminta
tulevat tutummaksi, ja nuori voi silloin
itse ajatella asiaa, ja miettiä omaa va-
kaumustaan. Uskonto on myös tärkeä
osa kulttuuriamme ja historiaamme.

Mihin olet tyytyväinen?

Olen tyytyväinen lämpimään ilma-
piiriin seurakunnan ja seurakuntayhty-
män tapahtumissa ja myös luottamus-
henkilöiden välillä.

Terveiset seurakuntalaisille:

Katsokaa Lappeenrannan seurakun-
nan nettisivuilta ”tapahtumat”-osio tai
sitten tapahtumat kirkollisista ilmoi-
tuksista. Tule rohkeasti mukaan, vaika
vain katsomaan ja tutustumaan!
Toiminta on ihmisläheistä ja monipuol-
ista, eikä tarvitse olla ”superkristitty”
osallistuakseen. Kirkosta voi esimer-
kiksi löytää hiljaisuutta kaiken kohinan
keskelle. Toivotan kaikille Jumalan siu-
nausta.

Atso Suopanki

UUSI KASVO

Paikat kuntoon

Anne Mononen aloitti tammikuussa Sammonlahden seurakunnan vahtimestari-suntiona.

Lappeenrannassa ikänsä viettänyt **Anne Mononen**, 46, vietti lapsuutensa Ylämaalla. Hän on ollut mukana seurakunnan toiminnassa läpi elämänsä.

— Olen ollut kuoroissa, isosena ja luottamushenkilönä kirkkoneuvostossa.

Hän kävi viiden sisaruksensa tavoin ala-asteen Ylijärven kyläkoulussa ja yläasteen Kesämäessä. Sen jälkeen hän meni ammatikouluun, mistä hän hankki kahdessa vuodessa leipurin ammattitutkinnon.

— Se oli kiinnostava ala ja tykäsinkin leipomisesta.

Hän ei päätenyt leipuriksi, mutta opinnot eivät menneet hukkaan.

— Aina kun on perhejuhlia, sormi ei jää suuhun.

Kahden pojan ja kahden tyttären äitinä hän eli pitkään kotiäidin arkea.

— Tykkään olla kotona, olen sellainen koti-ihminen.

Lapsista kotona asuu enää nuorin, yhdeksänvuotias tytär.

Mononen opiskeli myynnin ammattitutkinnon Unique Palveluiden järjestämän koulutuksen kautta.

— Minulla oli pitkään veto kaupan alalle. Tykkään olla ihmisten kanssa tekemisissä.

Alanvaihtoa

Valmistuttuaan hän toimi myyjänä kaupan alalla vuosina 2010–2018. Hän piti työstä, mutta aikaisin alkavat ja myöhälle kestävät työpäivät eivät olleet ihanteellisia perheenäidille.

— Pitkään oli sellainen kausi, että metin, mitä alan opiskelemaan.

Hän teki siivousalan töitä ja toimi myös henkilökohtaisena avustajana. Hän vietti yhden kesän keikkasuntiona.

— Siinä oli enemmän siivous- ja keittiöpuolta ja vähän suntion hommaa.

Kesän -22 ja -23 hän työskenteli Ristikankaan hautausmaalla hautausmaatyöntekijänä. Tehtäviin lukeutuivat ulkotyöt, kuten kukkien hoito ja ruohonleikkaus.

— Se oli mukavaa, mutta aika rankkaa.

Mononen pohti, missä työssä hänen useita osaamisalojaan voisi yhdistää. Tällaisen tehtävän hän löysi toimiessaan seurakuntayhtymän keikkasuntiona puolitoista vuotta syksystä -23 alkaen.

”Minulla oli pitkään veto kaupan alalle.”

ANNE MONONEN

Kun Sammonlahdessa avautui vahtimestari-suntion vakainainen tehtävä, sai Mononen paikan ja aloitti tämän vuoden tammikuussa.

Helppo siirtymä

Mononen siunattiin tehtäväänsä diakoniatyöntekijä **Paula Tillin** kanssa 26. tammikuuta Sammonlahden kirkossa pidetyssä messussa. Hän sai kirkkokahvien yhteydessä kukkakimpun ja kaulakorun.

— Siitä tuli olo, että on tervetullut tähän työyhteisöön. Se oli tosi ihana juttu.

Mononen oli työskennellyt keikkasuntiona myös Sammonlah-

Anne Mononen toimi puolitoista vuotta seurakuntayhtymän keikkasuntiona ennen Sammonlahteen asettumista.

dessä, joten siirtymä seurakuntaan kävi helposti.

— Onhan tässä ollut paljon omaksuttavaa, mutta mielestäni olen solahtanut joukkoon hyvin.

Hänen on pitänyt opetella erilaisten koneiden, kuten lattianpesu- ja äänentoistolaitteiden käyttöä. Käytännössä työalueena on toisiinsa yhteydessä oleva kirkko ja seurakuntakeskus.

— Tässä on kaikki kompaktisti, kun ei tarvitse juoksennella talosta toiseen.

Monosen työviikkoon sisältyy monenlaisia töitä. Se käynnistyy yleensä maanantaina paikkojen siivouksella viikonlopun jäljiltä. Pitkin viikkoa voi olla esimerkiksi kahvinkeittoa, tarjoilujen asettamista ja paikkojen kuntoon laittoa eri tilaisuuksia varten, sekä huolehtimista siitä, että ovet ovat avoimina niiden aikaan. Tarpeen mukaan hän avustaa emäntää keittiössä esimerkiksi valmistaamalla salaatin.

— Loma-aikoina olen tekemässä ihan ruokiakin.

Mononen on paikalla lauantain muistotilaisuuksissa ja sunnun-

taisin hän esimerkiksi laittaa valmiiksi ehtoollista ja vaihtaa kukkia. Hän pitää työnsä vaihtelevuudesta.

— Tässä on sopivassa suhteessa kaikkea.

Hän pitää myös seurakuntalaisten kohtaamisesta työnsä tiimellyksessä.

— Joistakin on tullut sellaisia hyviä tuttuja.

Vaikka pääosa työajasta kuluu Sammonlahdessa, voi hän välillä käydä toisenkin seurakunnan alueella esimerkiksi auttamassa kahvituksissa.

”Tänne on kiva tulla töihin.”

ANNE MONONEN

— Kun on tullut paljon työkavereita eri seurakunnista, on ihan mukavaa käydä välillä muuallakin.

Kesäsuunnitelmat

Mononen asuu miehensä ja tyttärensä kanssa Mattilassa rin-

tamamiestalossa, jonka pihalta löytyy seitsemän omenapuuta. Vapaa-aika kuluu paljolti perhe-elämän ja pihanlaiton parissa.

— Tykkään kasvattaa taimia, laittaa kukkia ja tehdä puutarhahommia.

Talviaikaan hän käy uimassa uimahallissa, kesäisin Mattilanlammella.

Kesälomaa hänellä on tänä vuonna viikon verran. Se vierähtää muissa maisemissa.

— Olen ollut viimeiset kolme kesää töissä, joten pikku loma tulee ihan tarpeeseen.

Monosen kesään kuuluu muun muassa Lappeenrannan kesäteatterissa käynti. Myös paikalliset festarit ja konsertit ovat mieluisia vierailukohteita. Hän on käynyt esimerkiksi **Tero Vesterisen** ja **Juha Tapion** keikoilla.

Hän kokee työnsä Sammonlahdessa sellaiseksi, jossa hän tulee viihtymään.

— Tänne on kiva tulla töihin. Täällä on hyvä, mukava ilmapiiri ja sellainen rempsakka meno.

ATSO SUOPANKI

SARJAKUVA

Mika Kolehmainen

M. Kolehmainen-25

Uskon salaisuus

KUN OLIN 17-vuotias teini ja lukion toisella luokalla Imatran Yhteislyseossa, koin voimakkaan hengellisen heräämisen. Tuolloin ajattelin, että minun piti kääntyä, minun tuli valita oikea tie, minun piti ryhtyä uskomaan ja minun piti... niin ”minun piti”.

Vasta vuosia myöhemmin, kun olin kasvanut seurakunnan yhteyteen ja löysin hengellisen kodin viidennen herätysliikkeen parista, minulle selvisi, että olin ollut uskoni valintojen ja omien ”pitämisteni” suhteen hakoteillä. Oli vapauttavaa oivaltaa Jeesuksen sana: ”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät”.

Mutta miten se oikein menee, kun toisaalla Vapahtaja kehottaa meitä kääntymään ja uskomaan sekä menemään ahtaasta portista sisälle? Minulle asia selvisi nuorena teologian opiskelijana erään raamatunopettajan luennolla. Hän sanoi, että uskossa on kaksi tasoa: ihmisen psykologinen taso – siis se, miltä minusta tuntuu ja mihin kuvittelen kykeneväni — ja uskon pysyvämpi, Jumalan tekojen taso — se, mihin Jumala kykenee.

”Usko on tullut minuun, vaikka itsestäni on tuntunut, että minä tulín uskoon.”

JOUNI TURTIAINEN

Ahtaasta portista sisälle Kristuksen seuraamiseen mentäessä näemme portin yläpuolella Jeesuksen kehotuksen: ”Menkää sisälle”, mutta portin sisäpuolella lukee: ”Te ette valinneet minua...”.

Näin se menee ja on mennyt. Usko on tullut minuun, vaikka itsestäni on tuntunut, että minä tulín uskoon. Mikäli se olisi minusta kiinni, voisin sanoutua irti uskostani. Ja kyllähän sekin onnistuu, jos kysy on minun ”pitämisestäni”.

Mutta kun usko on Jumalan teko ja lahja, siitä ei pääse eroon, vaan Jumala säilyttää sen meissä sanansa ja sakramenttiansa voimalla. Kasteessa minutkin otettiin jo ”toukka-asteella” Jumalan lasten ja Kristuksen seuraajien joukkoon. Myöhemmin kasteen ja Jumalan kuullun sanan ja ehtoollisen voima on hiipinyt sisään, vaikka kokemusmaailmassani kaikki tapahtui kertarysäyksellä 15. päivä tammi-kuuta 1975 Imatran seurakuntakeskuksessa.

Kuten kirjailija-evangelista **Erkki Leminen** totesi: ”Usko on kokonaan Jumalan teko meissä. Entä ihmisen osuus? Se on vastaan hangoittelu.” Niinpä.

JOUNI TURTIAINEN

Vs. seurakuntapastori, Lappeen seurakunta

Atso Suopanki

DIAKONIA

Diakoniatyön uudet tuulet

Diakoniatyö palvelee asiakkaitaan entistä monipuolisemmin.

Sammonlahden ja Lappeenrannan seurakuntien diakonina työskennellyt **Pasi Salomaa** siirtyi keväällä 2024 uuteen seurakuntayhtymän johtavan diakoniatyöntekijän virkaan. Seurakuntien diakoniatyö muuttui samalla yhtymän yhteiseksi työmuodoksi, joihin lukeutuvat esimerkiksi varhaiskasvatus ja sairaalasielunhoito.

Muutos oli osa kehittämistyötä, joka käynnistyi seurakuntayhtymän luovuttua suunnitelmista yhdistyä yhdeksi seurakunnaksi. Seurakuntalaisille tämä on näkynyt esimerkiksi kirkollisissa ilmoituksissa, joissa diakoniatyön ilmoitukset ovat siirtyneet yksittäisistä seurakunnista Yhteinen diakonia -otsikon alle.

Uudistuksen myötä diakoniatyössä on täsmennetty tehtävänkuvia. Vaikka työntekijät toimivat edelleen pääasiassa samojen

seurakuntien alueilla, he voivat tarvittaessa sijaistaa myös muita eri puolilla kaupunkia.

Diakoniatyön suunnittelua tehdään yhdessä ja työskentelytapoja sekä ohjeita on yhdenmukaistettu. Työntekijöillä on nyt mm. yhtenäiset kirjauskäytännöt sekä ohjeet asiakastietojen käsittelyyn.

”Meillä voi asioida kuka vain kansalainen.”

PASI SALOMAA

—Taloudellisen avustamisen periaatteet on myös uudistettu ja toimimme aika pitkälle samoilla periaatteilla, kuin ympäri Suomea. Teemme myös entistä enemmän yhteistyötä eri toimijoiden kanssa, Salomaa kertoo.

Osana uudistusta on löydetty yhdessä kahdeksan vastuualuetta, jotka on jaettu työntekijöiden kesken. Vastuualueisiin lukeutuvat mm. kansainväliset asiat, mielenterveys ja hyvinvointi sekä talousneuvonta. Esimerkiksi ikäihmisten parissa tehtävällä työllä ei ole aiemmin ollut selkeää seurakuntayhtymätasolla olevaa vastuuhenkilöä.

—Vastuu tarkoittaa tässä sitä, että diakoniatyöntekijät ovat ensisijaisesti sen osa-alueen asiantuntijoita ja kontaktihenkilöitä. Työntekijät joutuvat joustamaan

KAATUNEITTEN MUISTOPÄIVÄ

Sankarivainajia haudan lepoon

Kaatuneitten muistopäivää vietettiin 18. toukokuuta juhllaisuuksien merkeissä Lappeenrannassa.

MUISTOPÄIVÄN viettäminen alkoi Lappeen Marian kirkon muistojumalanpalveluksella, jonka toimittivat Lappeen seurakunnan kirkkoherra **Mika Lehtola** ja Mikkelin hiipakunnan piispa **Mari Parkkinen**. Saarnan piti kenttäpiispa **Pekka Asikainen**. Mukana oli myös Rakuunasoitokunta johtajanaan musiikkiyliluutnantti **Risto Sojakka**. Kanttorina toimi **Riina Tölli**, joka myös johti Karjalan Laulu-Veikkojen kuoroa.

Jumalanpalveluksen jälkeen siirryttiin veteraanien lippulinnaaattueessa Lappeenrannan sankarihautausmaalle, saattamaan viimeiseen leposijaansa Venäjältä löydetty 26 tunnistamatonta sankarivainajaa. Kenttäpiispa

Pekka Asikainen johti sankarivainajien hautaan siunaamisen. Tehtävässä häntä avustivat kirkkoherra **Mika Lehtola**, oppilaitospastori **Miika Kähkönen** ja Maasotakoulun sotilaspastori **Jani Mäkitalo** ja sotilaspastori **Juuso Sikiö**.

Rakuunasoitokunnan säestyksellä Maasotakoulun kadetit laskivat vainajat kotimaan multiin yli 80 vuoden jälkeen ja heidän kunniakseen ammuttiin kolme kunnialaukausta, jonka jälkeen valiovallan muistosanat lausui eduskunnan puhemies **Jussi Halla-aho**. Lopuksi laskettiin seppeleet haudoille ja lähetettiin seppelipartiot alueen muistomerkeille.

JUKKA KOSONEN

Atso Suopanki

Pasi Salomaa toimii seurakuntayhtymän diakoniatyöntekijöiden esimiehenä.

tietoturvalliset viestintäratkaisut ovat myös kartoituksessa.

Kaikkia ei tavoiteta kasvokkain. Diakoniatyö pyrkii löytämään mahdollisuuksia ihmisten kokamiseen yhteen virtuaalisesti. Tähän liittyen tavoitteena on, että ensi syksynä käynnistyisi verkossa toimiva sururyhmä, jota ideoi yhteinen diakoniapappi **Mathias Junell**.

Samalla panostetaan edelleen paikan päällä tapahtuvaan ihmisten kohtaamiseen. Työntekijöitä voi kohdata sovittujen tapaamisten ohella esimerkiksi erilaisissa ryhmissä, retkillä, liikkuvan sosiaaliryhmän Serku-autolla ja suosituissa yhteisöruokailuissa, joita järjestetään nyt jokaisen seurakunnan alueella.

Kirkkokatu 10:n katutasoon avataan myöhemmin tänä vuonna diakonia- ja lähetystyön ylläpitämä, noin 200 neliömetrin kokoinen, vielä nimeämätön tila, jota Salomaa kutsuu kaupunkilaisten yhteiseksi olohuoneeksi.

—Toiveena on, että seurakuntien työntekijät ja vapaaehtoiset ovat siellä aktiivisesti läsnä.

Koulukadulta Valtakadulle vuonna 2019 muuttanut lähetyskauppa Toivon ikkuna maailmalle muuttaa lisäksi tilojen yhteyteen.

ATSO SUOPANKI

kehitystyön aikana, kun arkityötä tehdään samaan aikaan. Iso kiitos siitä heille.

Palvelua verkossa ja kasvokkain

Diakoniatyö pyrkii palvelemaan asiakkaita entistä paremmin.

—Yritämme tuoda diakoniaa esille ja lisätä sen vaikuttavuutta. Meillä voi asioida kuka vain kansalainen talouteen, henkisiin tai hengellisyteen liittyvissä asioissa, Salomaa kertoo.

Diakoniatyö panostaa myös verkossa tapahtuvaan asiointiin.

Yhtenä diakoniatyön vastuualueena on digidiakonia.

—Se tarkoittaa, että pyrimme hyödyntämään jatkossa digitaalisia välineitä entistä paremmin, huolehdimme viestinnästä johdonmukaisesti ja kehitämme verkkosivujamme sekä sosiaalisessa mediassa tehtävää työtä. Etenemme askel kerrallaan, Salomaa kertoo. Seurakuntayhtymän verkkosivuille on esimerkiksi luotu tietoturvallinen diakonian yhteydenottolomake, jonka täyttämällä saa yhteydenoton diakoniatyöntekijältä. Entistä paremmat,

Jukka Kosonen

Sankarivainajien siunaus Lappeenrannan sankarihautausmaalla 18.5.2025.

Hautakivi vinossa tai sammaloitunut?

Oikaisut ja pesut.

Puh. 044 217 9646

gpskuvat@gmail.com

Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Oy

Peltolahdentie 32 Puh. 040 718 6153

www.savitaipaleenkukkahautaus.fi

JO VUODESTA 1928

Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY

HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568

kukkakauppa.tolvanen@kymp.net • hautaustoimistotolvanen.fi

Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

Kotipalvelu Luova Arki

Aina sama tuttu hoitaja

- Siivous • Ulkoilu • Kauppa- ja asiointiapu
- Avustaminen päivittäisissä toiminnoissa

044 493 6992

Nona Kuukka • www.luovaarki.fi

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.

www.arkiapukaarina.fi

Puh. 050 5626 424

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ

Vuodesta 1965

Puh. 05 4569 175

Kourula: Karankokatu 3

Alan ammattitaitoista palvelua vuosikymmenten kokemuksella

Nyberg

Kauppakatu 41
53100 Lappeenranta
puh. 05 451 3449

Välitie 6
54100 Joutseno
puh. 05 453 4200

nybergoy.fi

lappenranta@nybergoy.fi, joutseno@nybergoy.fi

SE AIDOSTI PAIKALLINEN TAKSI

TAKSI 0200 60 400

SAIMAA

1,08 €/puhelu + 1,01 €/min

Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut

Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi

Olemme EKHVA:N omaishoidon palvelusetelituottaja.

Senioreille omat aktivoivan fysioterapian ryhmät myös kesällä. Lisätietoja puhelimitse.

1.5.25 Kela-korvaukset palasivat fysioterapiaan. Fysioterapiasta voi saada jälleen kela-korvausta enintään 4 kertaa vuodessa, korvaus 15€/kerta. Fysioterapiaan voi hakeutua ilman lääkärin lähetettä, lähetettä ei vaadita korvauksen saamiseksi.

Enemmän elämään **40+**

Fysio-Eskola
Fysioterapia- ja KehäKeskus

KunnonKauppa
KARJALOVE

Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290

Merkitä paikallisuudesta.

Etelä-Karjalan **Kela-taksin** maksuton tilausnumero:

0800 02187

TAKSI **PÄIJÄNNE**
YHTEISTYÖSSÄ **MENEVÄ**

Tasapainoa ja virettä arkeen

••• Fysiowireesta •••

- Fysioterapiaa
- Hierontaa, vyöhyketerapiaa ja hermoratahieronta
- Jalkaterapeutin palvelut
- Hyvinvoinnin hoitolahjakortit
- Palvelumme ovat saatavilla myös kotikäyntinä

Varaa aikasi!

020 749 7660

www.fysiowire.fi

Fysiowire Oy
Tietäjänkatu 2,
Lappeenranta

Lounaskahvila El'Si

Pitopalvelut kaikkiin tilaisuuksiin ammattitaidolla.

Esim. muistotilaisuudet ja syntymäpäivät.

Muista ateriapalvelumme

Kauppakäytävä 4, 53300 Lpr | 040 8616 821
myynti@lounaskahvilaelsi.fi | www.lounaskahvilaelsi.fi

WILLIGOSPEL

VILLISTÄ IDEASTA TOTEUTUKSEEN

TOMMI MALMI sai idean Lappeenrannassa järjestettävästä gospel tapahtumasta. Nyt hän on mukana toteuttamassa 10. elokuuta linnoituksella pidettävää WilliGospelia.

Malmi kävi viime syksynä Tampereella gospelmusiikin juhlassa Glow Festivalissa.

—Se oli jotenkin upea kokemus. Laadukas musiikki, hy-

vät järjestelyt, hienot artistit sekä uskon ilo ja kristittyjen yhteys antoivat voimaa ja innostivat.

Hän kuuli samalla, millaisia pienimuotoisempia gospel tapahtumia eri paikkakunnilla oli järjestetty. Myöhemmin hän luki mahdollisuudesta vuokrata juhlateltta Lappeenrannan Juhlaviikkojen yhteyteen linnoitukselle.

—Siitä heräsi idea, että tämä olisi valtavan hyvä mahdollisuus seurakunnille ja eri hengellisille järjestöille tulla esiin uudella tavalla ympäristössä.

Hän kirjoitti seurakunnalle sähköpostin, jossa hän kertoi

Glow-kokemuksestaan ja ideoistaan pienemmän mittakaavan tapahtumasta.

—Tarjouduin olemaan apuna järjestelyissä. En toki itse ollut järjestämässä näin suurta tapahtumaa, mutta olen ollut mukana monenlaisissa pienimuotoisemmissa.

Tuumasta toimeen

Idea sai kannatusta ja Malmi haki työntekijöistä koostuvan työryhmän kanssa lisärahoitusta yhteiseltä kirkkoneuvostolta. Sen varmistuttua hän varasi WilliGospeliin tulevat esiintyjät, jot-

Jukka Leppilampi and Friends.

WilliGospel tuo villin yhteisöllisyyden Lappeenrantaan —

Jukka Leppilampi uskoo musiikin voimaan

Lappeenranta saa tänä keväänä uudenlaisen kulttuuritapahtuman, kun WilliGospel järjestetään ensimmäistä kertaa 10.8.2025. Tapahtuma on osa Lappeenrannan Juhlaviikkoja ja sen viimeinen konsertti.

Tapahtuman yksi tunnetuimmista esiintyjistä on pitkän linjan muusikko **Jukka Leppilampi**, joka saapuu paikalle gospelperheensä kanssa innostunein mielin.

—Willigospel-nimi on hauska ja se vapauttaa tulemaan sellaisena kuin on. Inspiroiva nimi, Leppilampi toteaa.

Hän näkee tapahtuman mahdollisuutena tuoda Lappeenrannan seurakunnat näkyvästi osaksi kaupungin elämää — rajoja ylittäen ja yhteisöllisyyttä vahvistaen.

Ystävyyden kautta syntynyt kokoonpano

Leppilammen mukana WilliGospelissa esiintyy ainutlaatuinen kvar-

tetti, joka on syntynyt elämän, ystävyyden ja taiteen kautta. Jukka Leppilampi & Friends -kokoonpanoon kuuluvat laulaja-näyttelijä **Maria Ylipää**, multi-instrumentalisti **Marzi Nyman** ja Leppilammen puoliso **Tove Wingreen-Leppilampi**. Kaikki kokeneita ja lahjakkaita muusikoita.

—Tämä on enemmän bändi-

ka edustavat monipuolisesti nykyaikaista gospelia.

Malmi on tehnyt ilmaistapah-tuman eteen kymmenien tuntien vapaaehtoistyön. Hän on osallis-tunut palaveriinhin, suunnitellut ohjelmaa ja ollut yhteydessä ar-tisteihin.

—Tavoitteena on ollut tuo-da seurakunta ja ennen kaikkea Raamatun sanoma lähelle ihmis-tä raikkaalla ja modernilla taval-la uudenlaisessa ympäristössä. Tapahtumaan on matala kynny-s osallistua, ja eri ikäiset on huo-mioitu, Malmi kertoo.

WilliGospelin yhteydessä seu-

rakuntayhtymä järjestää Katariin-torilla klo 13–18 perhetapah-tuman, jossa on esiintyjä ja toi-mintapisteitä. Luvassa on muun muassa Lappeenrannan Tans-siopiston ja Taidekoulu Estradin esityksiä, koiravaljakkoajelua, kepparirata ja paljon muuta. Päi-vään odotetaan saapuvan 1000–2000 henkeä.

ATSO SUOPANKI

▶ Voit auttaa WilliGospelin järjestelyissä ilmoittautumalla vapaaehtoiseksi os. vapaaeh-toispankki.fi/lappeenranta.

Jani Laukkanen

kon konsertin, jossa musiikki ja ti-la sulautuivat yhteen ainutlaatuisel-la tavalla. Spontaani encore urku-harmonin äärellä keskellä yleisöä jäi varmasti kaikkien mieleen. Tuolla keikalla paikallinen taiteen ja musii-kin ystävä ja tekijä tuli keikan jälkeen kertomaan, ettei ikinä ollut kokenut, että kirkko soi tällä tavalla.

—Siinä ei ollut mitään esittämis-tä, vaan yhteinen kokemus. Sellais-ta me tarvitsemme tässä ajassa. Toi-von ja uskon, että saamme saman kokemuksen ja lahjan WilliGospelis-sa, hän sanoo.

Valmistautuminen ja sanoma yleisölle

Yhtyeen valmistautuminen ei perus-tu rutiineihin, vaan yhteiseen elä-mään ja hengelliseen rytmiin. Leppi-lampi kuvaa esiintymistä ”pyhän lau-lun” laulamisena – elämän merkityk-sellisyyden jakamisena estradilla.

”Jeesus saa meistä irti parasta, aivan kuten hyvä valmentaja jääkiekossa.”

JUKKA LEPPILAMPI

—Jeesus on meidän valmentajam-me. Hän saa meistä irti parasta, ai-van kuten hyvä valmentaja jääkiekos-sa, hän vertaa.

Musiikin kautta Leppilampi haluaa välittää viestin identiteetistä Jeesuk-sessa Kristuksessa ja kutsua ihmisiä yhteiselle hengelliselle aterialle Lap-peenrannan Linnoituksen juhlatelt-taan.

—Haluan, että musiikkimme tuok-suu hyvältä — että se on Jeesuksen tuoksu, hän sanoo.

Willigospel – villi henki kaupungissa

Leppilampi näkee WilliGospelin kon-septin osuvana: villi, vapauttava ja yhteisöllinen. Hän vertaa Jumalan henkeä villihampeeseen — kesyttämät-tömään ja yllättävään.

—Jumala on villi henki. Hän voi synnyttää mitä huikeampia juttu-ja, kunhan annamme sen tapahtua, hän päättää.

Willigospel ei ole vain konsertti – se on kokemus, jossa musiikki, kris-tillinen usko ja yhteisö kohtaavat. Lappeenranta saa kokea jotakin ai-nutlaatuista.

JUKKA KOSONEN

perhe kuin perinteinen kokoonpano. Meitä yhdistää kristillinen identiteeti ja halu luoda yhdessä, Leppilampi kertoo.

Jokainen konsertti on ainutlaatuinen

Yhtyeen esitykset ovat Leppilammen mukaan aina ainutlaatuisia. Vaika kappaleet ovat hänen käsialaan-sa, musiikki elää tilassa, hetkessä ja syntyy vuorovaikutuksessa yleisön kanssa.

—Emme ole koskaan tehneet kah-ta samanlaista keikkaa. Konsertti syntyy aina uudestaan paikan hen-gessä, hän kuvailee.

—Itsekään en aina tiedä ennen keikkaa, mitä tuleman pitää ja se on tässä huikeaa!

Unohtumattomia hetkiä ja yhdessä kokemista

Erityisenä muistona Leppilampi mainitsee Petäjäveden vanhan kir-

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Hyvinvointi Saraste

- Jalkahoidot kotiin
- Sairaanhoidajan palvelut
 - verinäytteet - injektiot ym. - lääkkeenjakko ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut
 - pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot
040 081 3774 Heidi
040 723 5695 Milla

www.hyvinvointisaraste.fi

Hierontapalvelu Mirkku

koulutettu hieroja

Ainonkatu 12, Lappeenranta
Rummuntie 772, Ylämaa
p. 040 504 7224

www.hierontamirkku.fi

- HAUTAKIVET
- KAIVERRUKSET
- KULTAUKSET
- YM. ALAN TYÖT

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlähteenkatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

Persoonallinen Pikku Putiikki
PG-Fashion
Ritva Vaintola
050 538 1919
Oksasenkatu 8, Lpr

WILLIGOSPEL

Ilmainen Linnoituksen suurtapahtuma
su 10.8.2025 klo 12-19

JUHLATELTAN OHJELMA

- 12.00 Messu
- 13.30 Eve & Ossi Band
- 15.00 Oiva
- 15.45 Juhani Tikkanen Band
- 17.00 Jeka Lambert Gospel Group
- 18.00 Jukka Leppilampi & Friends
 - Maria Ylipää / Marzi Nyman
 - Tove Wingren-Leppilampi

KATARIINAN TORILLA

Katariinan Torin perhetapahtumassa on tarjolla monipuolista puuhaa ja koettavaa kaikenikäisille klo 13-18.

WILLIGOSPEL.FI

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

LAPPEENRANTA

LAPPEENRANNAN JUHLAVIIKOT
24.7. – 31.8.2025

Lounasmusiikki 2025

Keskiviikkoisin Klo 12, Lappeen Marian kirkko, Valtakatu 35

4.6. Joutsenon naislaulajat, johtaa Maria Kuusiniemi

11.6. Aamira Demirel, piano

18.6. Santeri Siimes, urut

25.6. Yhteislaulua, Heidi Kunttu

2.7. Taljanka-kuoro

9.7. Maria Kuusiniemi, laulu; Matilda Villanen, viulu; Saara Takala, piano

16.7. Marianne Gustafsson Burgmann, urut

23.7. Aleksei Zaitsev, piano

30.7. Saara Takala, urut

6.8. Maarit Kirvessalo, viulu ja Ann-Christin Forsell, piano

13.8. Petri Pienimaa, laulu

20.8. Yhteislaulua, Anu Piutula-Heinonkoski

28.8. Mariina Niittymäki, laulu ja Inari Kytömäki, piano

LAPPEENRANNAN EV. LUT. SEURAKUNNAT

Lähetyskauppa

Toivon Ikkuna Maailmalle

Valtakatu 32, Lappeenranta

Avoinna 2.6.-15.8. ma-pe klo 11-15

Hautausmaakävelyt 2025

Ke 25.6. Lappeen Marian kirkon hautausmaa

Hautausmaakierros klo 18
Lähtö Äiti Karjala-muistomerkiltä
Oppaana Päivi Pesu

Su 6.7. Runon ja suven päivän tapahtuma
Sankarihautausmaalla, Kauppakatu 41 A

Hautausmaakierros klo 16.30
Lähtö Sotaorpo - muistomerkiltä
Kierroksen jälkeen Iltahartaus
Lappeen Marian kirkossa klo 18
Oppaana Raili Leino

Su 13.7. Lepolan hautausmaa,
Lepolankatu 11a

Hautausmaakierros klo 16.30,
Lähtö pääportilta,
hartaus klo 18
Oppaana Arja Ylä-Outinen

Ke 16.7. Lepoharjun hautausmaa,
Ilottulantie 21

Hartaus klo 17.30
Hautausmaakierros klo 18
Oppaana Arja Ylä-Outinen

Su 4.8. Ristikankaan hautausmaa
Lavolankatu 17

Hautausmaakierros
klo 16.30
Hartaus klo 18
Oppaana Päivi Pesu

Ke 23.7. Vanha hautausmaa
Kauppakatu 73

Hautausmaakierros
klo 16.30
Hartaus klo 18
Oppaana Päivi Pesu

LAPPEENRANNAN
EV.LUT. SEURAKUNNAT

Kesän tilaisuuksia Lappeen seurakunnassa

Tiekirkko

Lappeen Marian kirkko avoinna 2.6.-10.8. joka päivä klo 10-18,
Valtakatu 35. Suljettu juhannusaattona pe 20.6.

Musiikkitapahtumat

Lounasmusiikkia keskiviikkoisin 4.6.-27.8. klo 12
Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35.
Lappeenrannan Musiikkiopiston kesämuusikot arkisin
3.-13.6. ma-ti ja to-pe klo 12 Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35

Hartaudet ja hautausmaakävelyt Lappeenrannan hautausmailla

Katso erillinen ilmoitus tästä lehdestä.

Muut tilaisuudet

Karjalaisen kansan messu su 8.6. klo 10 Ylämaan kirkossa, Koskentie 1.
Jouni Turtiainen, Johanna Sientola ja kuoro. Messun jälkeen seppeleenlasku
sankarivainajien muistomerkillä ja Karjalaan jääneiden muistomerkillä.

Säkkijärvijuhla klo 14 Ylämaan koululla, Aapistie 1.

Virsi-ilta Pätärin talomuseolla ke 18.6. klo 18 Mätöntie 36, Ylijärvi.
Teemu Muuri ja Ilona Tiira.

Kansanlaulukirkko juhannusaattona pe 20.6. klo 18 Nuijamaan kirkko, Tassiantie 9.
Jouni Turtiainen ja Ilona Tiira. Tarjoilua.

Maakirkko Salpalinjalla Hostikassa su 13.7. klo 13, Hostikantie 28.
Mika Lehtola ja Ilona Tiira.

Vainikkalan kesäkirkko ke 16.7. klo 18 Vainikkalan kesäteatterilla, Rikkiläntie 47.
Mika Lehtola ja Riina Tölli.

Kansanlaulukirkko ke 23.7. klo 17 Ylämaan kappelilla, Leinontie 61.
Mika Lehtola ja Ilona Tiira.

Maakirkko su 3.8. klo 10 Pätärin talomuseolla, Mätöntie 36.
Mika Lehtola ja Ilona Tiira. Kouluun lähtevien siunaus. Pätärin päivä.

Messu su 3.8. klo 13 Nuijamaan kirkossa, Tassiantie 9.
Marko Luukkala ja Ilona Tiira. Kouluun lähtevien siunaus.
Nuijamaapäivä, juhla Nuijamaan koululla.

Kouluun lähtevien siunauskirkko ke 6.8. klo 17 Lappeen Marian kirkossa,
Valtakatu 35. Hanna Pöyry ja Ilona Tiira.

Laurinpäivän messu su 10.8. klo 18 Kauskilan Kappelinmäellä.
Hanna Pöyry, Mika Lehtola ja Johanna Sientola.

Lappeen kotiseutumessu su 31.8. klo 10 Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35
Marko Luukkala, Mika Lehtola ja Johanna Sientola, Lappeen kirkkokuoro.

Arkipäivän ehtoollinen keskiviikkoisin klo 11
Lappeen Marian kirkossa, Valtakatu 35.

LAPPEEN
SEURAKUNTA

Irkumessin musiikista vastasivat kanttori Heidi Harju, laulu, koskettimet, urut ja laissa, Jarno Puumalainen, kitara ja bouzoki sekä Kalevi Reentie, bodhran.

USKONELÄMÄ

Kelttiläinen kristillisyys on kiehtova osa kristinuskon historiaa

Kelttiläinen kristillisyys juontaa juurensa varhaiskeskiajan Brittein saarille. Tämä kristinuskon muoto kehittyi kelttiläisten kansojen keskuudessa ja säilytti pitkään omaleimaisuutensa. Sen tunnuksena oli ns. kelttiläinen risti, jossa risti lepää auringon päällä. Muinaisten kelttien kerrotaan palvoneen aurinkoa. Noin 150 jKr keltit sulautuivat muuhun väestöön.

Kuopiolainen pappi (eläk.) ja tietokirjailija **Liisa Seppänen** tutustutti lappeenrantalaiset kelttiläiseen kristillisyyteen Lauritsalassa sunnuntaina 16.3., jossa hän saarnasi sekä piti messun jälkeen luennon aiheesta Lauritsalan seurakuntakodilla. Mukana oli monikymmenpäinen joukko kiinnostuneita kuulijoita. Messun kruunasi irlantilainen musiikki kanttori Heidi Harjun johdolla.

Seppänen kertoo kiinnostuneensa kelttiläisestä kristillisyydestä 1990-luvulla, jolloin hän osallistui englantilaisen papin ohjaamaan rettriittiin, jossa hän lähetti osallistujia luontoon etsimään omaa rukouspaikkaa.

— Se virkisti sanoihin väsynyttä, tiivistää Seppänen.

Samoihin aikoihin alkoi ilmestyä kelttiläisiä rukouskirjoja **Anna-Maija Raittilan** suomenoksena.

— Sitten aloinkin tehdä ja järjestää

matkoja Holy Islandille, keskiaikaiselle luostarisaarelle.

Juuret 400-luvulla
Kelttiläisen kristillisyyden kultakausi oli noin 400-700-luvuilla Brittein saarilla. Kelttiläistä kirkkoa ei ole koskaan ollut olemassa, vaan kaikki kristityt kuuluivat samaan kristilliseen kirkkoon, jonka keskus oli Roomassa. Jakautuminen idän ja lännen kirkkokuntiin tapahtui vasta vuonna 1054.

Pyhä Patrick, joka tunnetaan Irlannin suojeluspyhimyksenä, oli merkittävä hahmo kristinuskon levittämisessä Irlantiin. Hänen työnsä ja opetuksensa loivat perustan kelttiläiselle kristillisyydelle, joka yhdisti kristilliset opit ja kelttiläisen kulttuurin.

KELTILÄINEN KRISTILLISYYS tuli tunnetuksi muutamista erityispiirteistään:

1. Yhteys luontoon: Kelttiläinen kristillisyys korostaa luonnon pyhyttä ja Jumalan läsnäoloa kaikessa luomakunnassa. Luontoa pidetään Jumalan luomistyön ilmentymänä, ja sen kunnioittaminen on keskeinen osa uskonnollista elämää. Luonnon neljä elementtiä: maa, vesi, ilma ja tuli muodostavat perustan ja kelttiläiset kristityt osasivat lukea luontoa

Eija Fabritius

ut, Tina Tynys ja Hanna Järvelä viu-

— aivan kuten me suomalaisetkin tänäkin päivänä. Tärkeintä ei ole oman sisimmän tutkiskelu, vaan ympäristön huomiointi. **Pyhän Columbanuksen** sanoin ”Joka talaa maata, tallaa itseään”. Tärkeitä kelteille on aina ollut myös ns. ohuet paikat tai hetket. Tällöin ihminen on ”auki”. Kelttien mukaan ihminen on auki, kun jotain muuttuu tai ihminen on murroksessa.

2. Hengellinen syvyys: Kelttiläinen kristillisyys painotti henkilökohtaista hengellisyyttä ja mystiikkaa. Rukous, mietiskely ja hiljentyminen olivat tärkeitä osia uskonnollista elämää, ja monet kelttiläiset pyhimykset tunnettiin syvällisestä hengellisestä viisaudesta.

3. Arjen pyhyys. Kelttiläisessä kristillisyydessä ei tehdä rajaa hengellisen ja maallisen välillä. Arkisille toimille on oma siunauksensa, joita tehdään ilman suurta numeroa. Arki ja työt ja siinä sivussa jutellaan Jumalalle.

4. Yksinkertaiset rukoukset. ”Ympäroï minut, Herra...” . Periaatteena, että rukoukset sopivat mihin tahansa paikkaan, kuten

keittiöön tai puutarhaan. Erityisesti tällaisen rukouselämän puolesta puhui **Piispa Cuthbert**.

5. Yksinkertainen elämä: Jokaisen tulisi nähdä ja kertoa eteenpäin myönteisiä tarinoita. Piispa David on todennut ”Tehkää pieniä asioita, joita olette nähneet ja kuullen minunkin tekevän”. Kaiken merkittävän ei tarvitse olla suurta.

6. Yhteisöllisyys: Kelttiläiset kristityt elivät tiiviissä yhteisössä, joissa korostettiin yhteisöllistä rukousta ja palvelua. Luostarit olivat keskeisiä paikkoja, joissa harjoitettiin hengellistä elämää ja yhteisöllistä toimintaa.

7. Vieraanvaraisuus: ”Usein kulkee Kristus matkalaisen hahmossa”.

8. Rakkaus taiteeseen, tieteseen ja kulttuuriin: Kelttiläinen kristillisyys ilmeni myös taiteessa ja kulttuurissa. Kelttiläiset ristit, käsikirjoitukset ja kirkkojen koristelut ovat tunnettuja kauniista ja yksityiskohtaisista kuvioistaan, jotka yhdistivät kristillisiä ja kelttiläisiä symboleja. Esimerkiksi pyhimykset Beda ja Hilda olivat tunnettuja erityisesti tieteen edistäjinä.

9. Miesten ja naisten kumppanuus: seurakuntalaisten lahjat otettiin käyttöön, eikä rajaukset esim. sukupuoliin rajoittaneet tehtävien suorittamisessa (ks. esim. pyhimykset).

10. Anam Carat: sielunystävät.

11. Poisnukkuneiden pyhien läsnäolo oli arkinen asia.

12. Pyhiinvaellusten merkitys on suuri. Pyhiinvaellukset kuuluvat olennaisena osana kelttiläiseen kristillisyyteen. Niiden katsotaan syventävän hengellisyttä ja viisautta ja löytämään henkilökohtaiset ohuet paikat ja hetket. ”Se, joka juuttuu paikoilleen, saa kirouksen päällensä”.

Mitä kelttiläinen kristillisyys on tänä päivänä?

Kelttiläisen kristillisyyden vaikutus näkyy edelleen monissa kristillisissä traditioissa. Luonnon kunnioittaminen, yhteisöllisyys ja hengellinen syvyys ovat arvoja, jotka ovat säilyneet ja joita monet kristityt vaalivat tänäkin päivänä. Kelttiläiset

Eija Fabritius

Liisa Seppäsen luennot Lauritsalan seurakuntakodilla osallistui monikymmenpäinen kiinnostuneiden joukko.

Pixabay

Kelttiläinen risti.

rukoukset ja hymnit ovat edelleen suosittuja, ja monet kristityt löytävät inspiraatiota kelttiläisestä hengellisyydestä, joka korostaa Jumalan läsnäoloa kaikessa luomakunnassa ja yhteisön merkitystä hengellisessä elämässä.

— Brittein saarilla siihen liittyy kiinnostus omaan historiaan, paluu juurille. Mukana on myös paljon nostalgiaa ja mielikuvitusta — myös meillä Suomessa. Se on kuin toiveiden tynnyri, ”kelttiläisyys” voi olla mitä tahansa. Minua ravitsevat eniten vanhat rukoustekstit ja pyhimysten elämäkerrat, sanoo Seppänen.

Hänen mielestään myös suomalaisilla on luonnostaan paljon yhteistä kelttiläisen kristillisyyden kanssa.

— Hiljennymme metsässä ja järvellä, myös yksinäisyydessä. Kelttiläinen rukous alkoi aina kiitoksella ja ihmettelyllä, ei pyynnöllä. Kelttiläiset kristityt siunasivat jokaisen työn, matkan ja kohtaamansa ihmisen jo etukäteen. Eikös arkeen juurtuva pieni rukous olisi jokaiselle mahdollinen ja aika hauska tapa?

Miten sitten pyhimykset ja heidän opetuksensa sopivat evankelis-luterilaiseen kulttuuriin?

— Me tarvitsemme innostavia tarinoita siitä, miten kristityt ennen meitä ovat seuranneet Ylösnousutta. Mekin olemme Sen Tien kulki-joita, ja perille päässeiden kilvoitus tuo rohkaisua ja iloa omaan taaperrukseen.

Seppäsellä on oma lempipyhimyksensä.

— Läheisin matkakumppani on kuitenkin **pyhä Cuthbert**, jota sisäinen ja ulkoinen kutsumus vetivät eri suuntiin. Kaikki asiat eivät ratkea elämän aikana, ja hyvä niin.

Seppänen on käynyt itse ja järjestänyt pyhiinvaellusmatkoja muun muassa Holy Islandin luostarisaa- relle. Mikä pyhiinvaelluksissa kie- htoo, Liisa Seppänen?

— Vaellus on kokonaisvaltaista, jalkojen rukousta. Olen huono rukoilemaan, mutta kun keskittyy vain kävelemään, usein rukous alkaa viritä sydämessä ihan omia aikojaan. Luonnossa Jumala puhuu ja aistit heräävät eloon paremmin kuin tietokoneen ääressä! Pieni pyhiinvaellus on mahdollinen ihan missä tahansa, siis kotinurkillakin.

EIJA FABRITIUS

Artikkelin tekemisessä on hyödynnetty osin tekoälyä.

ARJEN RIPPikoulu

Rippikoulu ja konfirmaatio

RIPPIKOULU ON kastekoulu. Siinä opitaan lisää uskosta, johon on kasteessa liitetty, tai tullaan kasteessa liittämään. Vauvana tai lapsena kastetuilla on isommaksi kasvettu- uan oikeus saada tietää asiasta enemmän. Rippikoulu käydään yleensä sinä vuonna, kun täyttää 15 vuotta. Se on nähty iäksi, jolloin nuori ymmärtää asioita jo paremmin. Jos ihminen kastetaan rippikouluiäs- sä tai sen jälkeen, hänen kuuluu saada tietää us- konasioista jo ennen kastetta.

Tavallisimmin rippikoulu on noin puolen vuo- den mittainen ja sisältää 80 tuntia opetusta. Rip- pikoulu koostuu erilaisista tapaamisista ja teh- tävistä ja sisältää usein myös niin sanotun lähijakson eli leirin tai peräkkäisiä opetuspäiviä. Lappeenrannan seurakunnilla on tarjolla erilai- sia vaihtoehtoja kuten päivärippikoulu, pienryh- märippikoulu ja kehitysvammaisten rippikoulu. Rippikoulun opetus on aina osallistujalle ilmaisa- ta, mutta esimerkiksi ruokailu tai majoitus voi olla osallistujalle maksullista. Jos perheen talou- dellinen tilanne on tiukka, seurakuntien diako- niatyöntekijöiden kanssa voi keskustella mahdol- lisesta maksuvapautuksesta.

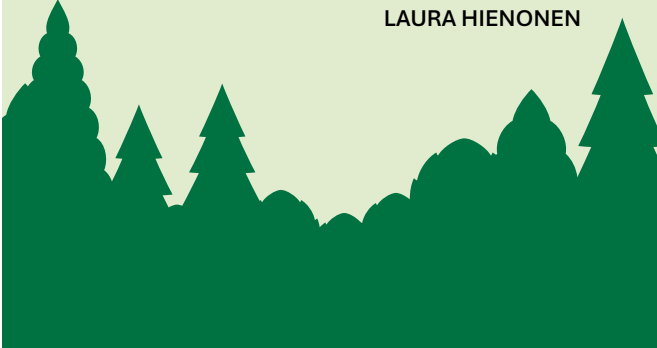
Jos rippikoulu on jäänyt käymättä, sen voi käy- dä myös aikuisena. Aikuisrippikoulu toteutuu usein yksityisrippikouluna ja sisältää yhteen- sä 20 tuntia opetusta. Rippikoulun käyneet kir- kon jäsenet voivat avioliiton solmiessaan tulla kirkollisesti vihityiksi. Tähän viittaa se, kun rip- pikoulun suorittamisesta puhutaan ”naimalu- pana”.

Rippikoulun käynyt voi halutessaan osallistua konfirmaatioon. Konfirmaatio merkitsee vahvis- tamista. Jo kasteessa tapahtunut uskoon ja kir- koon liittyminen vahvistetaan konfirmaatiossa. Konfirmoitava saa omalla äänellään ja ymmär- ryksellään osallistua yhteen ääneen sanottuun uskontunnustukseen, samaan, joka on lausuttu ennen hänen kastettaan. Tämän jälkeen hänet siunataan samoilla sanoilla kuin hänet on kas- teen jälkeen siunattu.

Konfirmoidut kirkon jäsenet saavat osallista- tua itsenäisesti ehtoolliselle ja saavat oikeuden kummin tehtävään. Ehtoollisella on saanut käy- dä aiemminkin huoltajan tai muun kristillisen kasvattajan kanssa, esimerkiksi yhdessä rippi- kouluryhmän kanssa. Rippikoulun jälkeen kas- tettu henkilö on samalla jo konfirmoitu, mutta käytännössä monet haluavat osallistua myös ryhmän yhteiseen konfirmaatioon.

Usein vanhemmat haluavat, että lapsi tai nuo- ri saa itse valita osallistumisensa ja liittymisensä erilaisiin tapahtumiin ja yhteisöihin. Samalla per- heen arvot ja tavat ohjaavat kyllä sitä, mikä tulee tutuksi. Rippikoulussa ja konfirmaatiossa on ky- se näistä molemmista. Asiat ovat toisille tutum- pia kuin toisille, mutta kaikilla on mahdollisuus oppia ja päättää omasta puolestaan. Motivaatio rippikoulun käymiseen voi toki olla esimerkiksi kavereissa tai lahjoissa. Toivottavasti rippikoulun aikana tulee ajateltua muutakin, ehkä jopa elä- män perimmäisiä kysymyksiä. Rippikoulua käy- vä ja konfirmaatiota pohtiva tarvitsee myös lähi- piirinsä tukea. Tänäkin kesänä seurakunnissa on edessä monta upeaa juhlapäivää yhdessä nuor- ten ja heidän läheistensä kanssa.

LAURA HIENONEN

Yhteisvastuu

Toverilla Saimaalle Yhteisvastuun hyväksi

Tänä vuonna Yhteisvas-
tuukeräys toteutetaan
yhteistyössä Suomen
Partiolaisten kanssa.
Keräysvaroilla tuetaan lasten
ja nuorten leiri- ja varusteku-
luja. Seurakunnat ovat oman
alueensa lippukuntien kans-
sa suunnitelleet keräysideoita
ja -tapoja.
Koska Joutsenon Nuotiovel-
jillä on omistuksessaan par-
tioalus Toveri, halusimme eh-
dottomasti hyödyntää tätä
upeaa alusta. Samalla voim-
me tarjota ihmisille mahdol-
lisuuden päästä kokemaan
Saimaa ja Saimaan saariston
upea luonto.

Partiolaisten oma alus
S/Y Toveri on meripartiolippu-
kunta Joutsenon Nuotiovel-
jien koulutusalus ja aluksen
kotisatama on Punnanlahti,
Joutseno. Aluksesta huolehtii
vastuukkipari **Jesse Kangas-
punta** yhdessä aluksen mui-
den kippareiden ja talkoovoimien kanssa. Aluksella toimii
noin 10 aktiivista kipparia se-
kä muuta miehistöä.

Toveri on rakennettu 1934
Viipurissa teräskaariseksi puu-
laivaksi. Talvella 1949–50 alus
uusittiin Mustolan telakalla
Lauritsalassa ja runko tehtiin
teräksestä. Alus toimi aiem-
min Saimaalla Hackmanilla
puutavaran niputusyksikössä
höyryalus Niputtajan parina.
Koska Toverissa ei ollut omaa
konetta, se liikkui Niputtajan
hinauksessa. Aluksen kannel-
la oli niputuslaitteita ja kannen
alla työporukan majoitustilat.
Joutsenon Nuotioveljet osti
Toverin keväällä 1976. Aluksi ei
ollut selvää kuvaa siitä, millai-
sena lippukunta rupeaa alusta
käyttämään. Syksyllä viriteltiin
kannelle kolmen pienemmän
purjeveneen mastot ja purjeet
ja lähdettiin koepurjehduksel-
le. Kokeilun perusteella pää-
tettiin tehdä Toverista purjelai-
va. Alusta kunnostettiin ja ra-
kennettiin talkoovoimin vuo-
sina 1976–82 ja se oli purjeita
myöten itse tehty.
Lippukunnalla alus on tällä
hetkellä koulutusaluksena ja
viikoittaisessa käytössä omil-

la ryhmillä. He tekevät sillä ly-
hyempiä iltapurjehduksia sekä
pidempiä purjehduksia, joissa
yövytään. Toverilla mahtuu yö-
pymään 18 henkeä ja se on re-
kisteröity 50 hengelle.
Aluksella purjehtiminen
on vakaata ja rantautuminen
helppoa, mutta vaatii 30 met-
riä tilaa laiturista. Aluksessa
on nostoköli, joka nousee kä-
sivoimin ja tästä syystä sillä voi
myös rantautua rantaan.
Toveria on kunnostettu pal-
jon kuluneen talven ja kevään
aikana. Päärahoituksen lippu-
kunta on saanut EU:n maaseu-
turahoituksesta, jolla on tehty
muun muassa voimansiirtore-
montti (merikytin, potkuriak-
seli, potkuri) sekä sisätilojen
täydellinen remontti. Sisus-
ta on purettu täysin talkoovoimien, jonka jälkeen on hiekka-
puhallettu, maalattu, vaihdet-
tu eristeet, uusittu pinnat ja il-
manvaihto.

**”Toverin Yhteisvastuu-
risteilyt ovat kaikille avoimia
koko perheen tapahtumia.”**

Muun rahoituksen avulla on
pystytty uusimaan patjat, pe-
lastusliivit ja muu irtaimisto.
Purjeneulomossa on valmis-
tettu alukseen uudet purjeet.
Partiossa on eri ikäryhmil-
le omat ryhmät, joihin voi tul-
la mukaan. Lippukunnan ko-
tisivuilla löytyy yhteystiedot
ryhmien vetäjille, joihin voi ol-
la suoraan yhteydessä tai täyt-
tää kotisivuilta jäsenhakemuk-
sen. Partion alaikäraja on seit-
semän vuotta.
Elo-syyskuussa on helpoin
tulla mukaan, mutta kesken
kaudenkin otetaan mukaan,
jos ryhmässä on tilaa. Partios-
sa maksetaan jäsenmaksu
Suomen partiolaisille, joka oli
kuluneena vuonna 64,50 € si-
sältäen partiovakuutuksen.
Vähävarainen perhe voi hakea
jäsenmaksusta maksuvapau-
tusta.

Jesse Kangaspunta

Toveri-alukselle on tehty vuosien saatossa täydellinen remontti.

Katri Smolander

Athos Ivronin Portaitissa skiitissa on yksi viidestä saaren pyhäköstä, jossa voi vierailla retken aikana.

Partiossa opitaan retkeily-
taitoja, kädentaitoja, ensiapu-
taitoja, ympäristönsuojelua ja
sosiaalisia taitoja. Nuotiovel-
jillä on myös meripartio-oh-
jelma.

Risteilylle Suur-Saimaalle
Toveri-risteilyjen kohteena
on Ilkonsaari, joka sijaitsee
Suur-Saimaalla Taipalsaaren
kunnan alueella. Etelä-Karja-

lan virkistysaluesäätiön omis-
taman saaren halki kulkee es-
teetön, noin kilometrin pitui-
nen luontopolku, jonka var-
relta voi poiketa tutustumaan
viiteen ortodoksista uskon-
toa edustavaan pyhäkköön eli
skiittaan, jotka on nimetty jon-
kin toimivan luostarin mukaan.
Skiittoihin on vapaa pääsy ja
niiden ovet ovat avoinna vie-
railijoille ympäri vuoden. Uusin
skiitta on valmistunut vuonna
2019. Saaren eteläkärjestä
löytyy myös Konnunsuon en-
tisen vankilakappelin risti. Li-
säksi saaresta löytyy näköala-
terassi ja katettuja nuotiopaik-
koja.
Toverin Yhteisvastuu-risteilyt
ovat kaikille avoimia koko per-
heen tapahtumia. Lippuja on
saatavilla risteilyille sekä ar-
kena että viikonloppuina seu-
raavasti: to 12.6. klo 16.30–21,
la 28.6. klo 11–15.30, to 7.8.
klo 16.30–21 ja la 16.8. klo 11–
15.30. Risteilyreitti alkaa ja
päätyy Joutsenon satamaan,
ja vie noin kahdeksi tunniksi
tutustumaan Ilkonsaareen.
Saarella on mahdollisuus
nauttia seurakunnan tarjoa-
mista mehuista ja makkarois-
ta tai tuoda mukana omia eväi-
tä. Risteilylippujen myynti ja
tiedustelut Joutsenon seura-
kuntatoimistossa, Penttilän-
tie 5, ma-to klo 9–14 ja pe klo
9–13 p. 040 3126 701. Hinnat
50 € / perhe, 20 € / aikuinen, 10
€ / lapsi. Alaikäisillä on oltava
oma huoltaja matkassa muka-
na, sekä alle 7-vuotiailla tulisi
olla omat pelastusliivit.

KATRIINA PYYHTIÄ,
KATRI SMOLANDER ja
JESSE KANGASPUNTA

TYÖNTEKIJÄ HARRASTAA

Kätköjen jäljillä

Geokätköilyssä etsitään mobiilisovelluksen avulla ympäristöön piilotettuja kätköjä.

Seurakuntapastori **Kusti Koljonen** ja viestintäasistentti **Jukka Kosonen** harrastavat geokätköilyä, joka haastaa etsimään sekä kaupunkiin että luontoon piilotettuja kätköjä. Ne ovat käytännössä koteloita, jotka sisältävät lokikirjan, johon löytäjä merkitsee geokätkösovelluksessa käyttämänsä käyttäjätunnuksen. Löytö kirjataan myös sovellukseen, joka kertoo eri kätköjen sijainnit ja niiden vaikeustason. Koordinaateilla päästään yleensä parin metrin säteelle kätköstä. Peruskätköjen lisäksi on muun muassa mysteerikätköjä, joissa koordinaatit saa esimerkiksi arvoituksen ratkaisemalla.

Geokätköt ovat yleensä sillä tavalla piilotettuja, ettei niihin törmää helposti sattumalta.

— Jotkut ovat oikeasti näkyvillä, mutta kukaan ei tiedä, että se on kätkö, Kosonen toteaa.

Tällainen voi olla esimerkiksi sähkökaappiin magneetilla kiin-

Atso Suopanki

Kusti Koljonen harrastaa geokätköilyä etenkin keväisin ja kesäisin.

nitetty kotelo.

Kätköjen koko vaihtelee. —Sormenpään kokoinen on pienin, mikä on tullut vastaan, Koljonen kertoo.

Kosonen mainitsee Lappeenrannan hiekkalinnalla sijaitsevan isokokoisen kätkön.

— Moni on etsinyt sitä kätköä tajuamatta, että istuu sen päällä.

Hän osallistui keväällä Tampere Urban Block Partyyn. Tampereen Sorsapuistoon saapui runsas joukko geokätköilijöitä niin Suomesta kuin ulkomailtakin viettämään geokätköilyn 25-vuotisjuhlia.

Etelä-Karjalassa Kosonen arvelee olevan noin 200 geokätköilyn harrastajaa. Kätköjä puolestaan on noin 5000.

— Maailmanlaajuisestihan niitä on tällä hetkellä varmaan 3,5 miljoonaa. Yksi on maata kiertävällä radalla kansainvälisellä avaruusasemalla.

Harrastamista yksin tai yhdessä

Koljonen tutustui harrastukseen serkkunsa miehen kautta noin kuusi vuotta sitten.

— Hän ehdotti ollessamme yhdessä ulkona, että hei käydäänkö hakemassa pari geokätköä. Tavoitteekseni tuli, että löytäisin enemmän kätköjä, kuin mitä hänellä oli. Se on nyt sitten toteutunut tässä vuosien myötä, Koljonen toteaa. Hänellä on geokätkösovelluksessa kirjattuna 184 löydettyä kätköä. Hän harrastaa geokätköilyä puolisonsa kanssa pääsääntöisesti keväisin ja kesäisin.

Kosonen innostui harrastuksesta ystävän houkuttelun seu-

Jukka Kosonen

Etelä-Karjalassa sijaitseva geokätkö.

”Moni on etsinyt kätköä tajuamatta, että istuu sen päällä.”

JUKKA KOSONEN

rauksena heinäkuussa 2015.

— Ensimmäinen kätkö oli Lappeenrannassa yhden sillan alla.

Kosonen on nykyään kyseisen — ja monen muun — kätkön haltija edellisen luovuttua siitä. Tämä tarkoittaa sitä, että hän huolehtii siitä, että kätkö ja lokikirja ovat kunnossa. Jos sovelluksen kautta tulee useampi ilmoitus, ettei kätköä ole löytynyt, hän tarkistaa tilanteen.

Kosonen harrastaa geokätköilyä ympäri vuoden. Hänellä on kirjattuna sovellukseen vajaat 4800 löydettyä kätköä.

Fyysisten kätköjen lisäksi hän harrastaa virtuaalikätköjä, joissa sovellukseen ladataan kuva itsestä tai omistamastaan esineestä niin, että taustalla on virtuaalikätkön kohde.

— Lauritsalan kirkolla on meikäläisen virtuaalikätkö, hän vinkkaa.

Vaikka hän harrastaa geokätköilyä yleensä yksin, voi hän tehdä etsintöjä myös harrastuksen kautta tulneiden tuttavien kanssa.

— On se ryhmässäkin ihan mukavaa. On tehty esimerkiksi reissuja saarille, joilla on kätköjä.

Kätköjen tekemiseen voi käyttää halutessaan paljon aikaa ja mielikuvitusta. Koljonen muistaa etenkin Helsingin Kumpulas- sa erään perheen tekemän kätkösarjan.

— Yhdessä kätkössä piti vetää oksasta, joka ei ollutkaan oksa, vaan vipu, joka paljasti sen kätkön.

Geokätköilyn etuihin lukeutuu se, että harrastajille tulevat tutuiksi kotikaupungin paikat, joihin ei muuten olisi asiaa.

— Kätköjä on viety kaikenlaisiin rotkoihin ja muihin paikkoihin, viemäriputkista puhumattakaan, Kosonen kertoo.

Geokätköily on muutenkin suosittu harrastus Lappeenrannan seurakuntayhtymän työntekijöiden keskuudessa. Esimerkiksi seurakuntapastori **Helena Meriläisellä** on kirjattuna 818 löydettyä kätköä.

Harrastuksen voi aloittaa lataamalla geokätköilysovelluksen, kuten Geocaching, c:geo tai Cachly.

ATSO SUOPANKI

Polkupyörä vie, kutsuu kesäinen kirkkotie!

Kaarra kyläkirkoille ja kappeleille, hengähdä hautausmaiden rauhassa.

SaiPa voitti kotisohvan 6-0

TUNTUU, ETTÄ ihmisten kokoontuminen yhteen on kuolemassa sukupuuttoon. Kansat eivät enää tunnu tulevan yhteen samoin, kuten vaikkapa Raamatussa erinäisissä yhteyksissä kuvataan.

Kuluneena keväänä Lappeenrannassa kuitenkin tapahtui poikkeus. En ole ikinä nähnyt vastaavaa väkimäärää Lappeenrannan keskustassa kuin eräänä huhtikuun iltana. Paikalla olivat kaikenikäiset, -näköiset ja -muotoiset ihmiset sulassa sovussa iloisella mielellä.

SaiPa oli kaikkien huulilla, jopa kaltaisteni ihmisten, joiden ei uskoi edes tietävän, mitä jääkiekko tarkoittaa. Ihmisiä oli liikkeellä tuhansittain. Siis Lappeenrannan keskustassa! Onko kukaan todistanut suurempaa ihmettä?

Kauan sitten kaikki lähiikylän ihmiset saattoivat kokoontua yhteen viikoittain, esimerkiksi ihan tavallisen jumalanpalveluksen äärellä sunnuntaisin. Nykyisin moni kohtaa lajitovereitaan vain pakotettuna — töissä, koulussa tai apteekissa. ”Tapaamme” toisiamme avaamalla Instagramiin, jossa kaupalliset voimat säätelevät näytettävää sisältöä ja häiritsevät luontaista kanssakäymistä. Sunnuntaisin harvoin tekee mieli lähteä kotisohvaa edemmäs.

Erialaisten ja eri taustoista tulevien ihmisten säännölliset kokoontumiset jonkin yhdistävän ja hyvän asian äärellä voisi muuttaa maailmaa. Tällä hetkellä maailma tuntuu jakautuvan, ei yhdistyvän. On kansanmurhia, koulu-uhkauksia ja paljon ymmärtämättömyyttä erilaisuutta kohtaan ja lähtölaukaus tälle kaikelle on usein vetäytyminen omiin kuppikuntiin tuomitsemaan toisenlaisia, toisinajattelevia. Kun ihminen poistuu poterostaan ja avaa silmänsä ympäröivälle maailmalle, muuttuu moni asia helpommin ymmärrettäväksi.

Juuri tämän vuoksi kulunutta kevättä on ollut ilo seurata entisenä eteläkarjalaisena. Kun SaiPan sankaritarinan kaltainen ilmiö ajaa ihmiset toistensa keskuuteen, yhteisen fanituksen äärelle, syntyy myö yhessä -ilmiö, joka tekee maailmasta hitusen paremman paikan.

Urheilun yhdistävää vaikutusta ei kannata aliarvioida nykymaailmassa. Yhteisöllisyyttä tarvitaan, jotta siltoja eri ihmisryhmien välille saataisiin rakennetuksi. Tarvitaan lisää yhteistä tekemistä, tarvitaan lisää SaiPaa!

ELMO

HYVÄNOLON LEIRI

5.-7.9.2025
Tuosan leirikeskuksessa

Yhdessäoloa
Saunomista
Rentoutumista
Käsillä tekemistä
Hiljentymistä

Käytössämme uudet majoitusparakit
päättalon lisäksi. Hinta 70 euroa sisältäen
majoituksen, ruokailut, ohjelmamateriaalit

Tiedustelut:
maarit.hirvi@evl.fi / 040 3126 502

Ilmoittautuminen 4.6. alkaen
lappeenrannaseurakunnat.fi

YSTÄVYYSSEURAKUNTATYÖ

”Sinun perheesi tarvitsee kodin – Sinu pere kond vajab kodu”

Vierailu Lasnamäen seurakunnassa äitienpäivänä 12.5.2025.

Rakentajan rukous -laulu (Kojaehitaja palve), jonka kanttori **Anu Piutula-Heinonkoski** sävelsi ja kirkkoherra **Jukka Lehtinen** sanoitti Sammonlahden kirkon rakentamisvaiheessa Sammonlahden omaksi lauluksi, kajahti vironkielellä Lasnamäen seurakunnan messussa äitienpäivänä. Laulun esilaulajana toimi lappeenrantalainen **Kirsti Malmi**, Lasnamäen seurakunnan työntekijä ja Sammonlahden seurakunnan nimikkolähettiläs.

Lasnamäen Pyhän Markuksen seurakunta kokoontuu vuokratiloissa. Pienen kellaritason tilaan on saatu mahdutettua kaikki tarpeellinen kirkkotilasta partiokoloon. Kirkkotilan seinillä on pysähdyttäviä valokuvia Venäjän poliittisista vangeista, joiden puolesta rukoillaan erityisesti seurakunnan venäjänkielisissä messuissa. Toisella seinällä puolestaan on lasnamäkeläisen taiteilijan hauskoja sekatekniikalla tehtyjä kalatauluja. Veimme Sammonlahden seurakunnan puolesta lahjoina Sacrumin upeat kynttilänjalat kynttilöineen, öylätettä eli ehtoollisleipiä ja ehtoollisviiniä, sekä kirkkokahveille karjalampiirakoita.

Seurakuntayhteys messussa ja kirkkokahveilla oli lämminhenkistä. Kirkkoherra **Urmus Nage-lin** luonteva liturgia saarnoineen oli hoitavaa ja monin tavoin kiehtovaa, vaikka emme läheskään kaikkea ymmärtäneet. Sain kunnian siunata hänen kanssaan kynttilänjalat kirkon käyttöön sekä jakaa ehtoollista. Sammonlahden seurakuntaneuvoston ja lä-

haaveillut paluumuutosta juurilleen. Yli kuusikymmentä vuotta kestänyt rakkaustarina Mara-puolison kanssa päättyi täällä maan päällä reilut kaksi vuotta sitten. Surussa Sinikkaa lohduttavat päivittäiset ”jutteluhetket” puolisolalle.

Rakas harrastus

Runot ovat kuuluneet Sinikan elämään aina. Lappeenrantaan muuton jälkeen hän liittyi Kansalaisopiston lausuntaryhmään ja löysi samanhenkisiä ystäviä. Lopetettuaan ryhmä sai jatkoa Runon ääni -ryhmän myötä. Lappeen seurakuntasalissa kerran viikossa runoja harjoittelevalla ryhmällä oli viime joulun alla runoesitys kahdessa vanhusten asunoyksikössä.

Rakas harrastus antaa Sinikalle iloa, ystäviä ja muistijumppaakin. Hän ei ole antanut edes vuonna 2017 todetun näkövamma olla este mieliharrastukselleen. Luonnollisesti nykyinen sataprosenttinen häntä-aste hidastaa uusien runojen löytämistä ja oppimista.

Sinikka ottaa apuvälineellä runokirjojen teksteistä A4-kokoisia kuvia, jotka hänen poikansa siirtää tietokoneelle. Siltä hän voi opetella mieleiset runot ulkoa kuuntelemalla niitä yhä uudelleen ja uudelleen.

Poika oli suunnaton apu uusien runojen opettelussa ennen uutta apuvälinettäkin, kun hän itse luki runoja ääneen äitinsä koneelle.

Kirkkokahvien jälkeen kokoonnuttiin vielä paikallaolevien kanssa yhteiskuvaan alttarin eteen. Keskellä kirkkoherra Urmus Nagel.

MINUN TARINANI

Runot, rakkaus ja rakkausrunot

Kun näkövammaisen Sinikka Oittinen lausui ulkomuistista kolme pitkäkökö runoa mukaansatempaavalla äänellään näkövammaisten joulujuhlassa vuonna 2024, herätti hän ihastusta ja ihmettelyä: kuka hän on ja mikä on hänen suhteensa runoihin?

SINIKKA OITTINEN, 85, syntyi Helsingissä kesäkuussa 1939. Suomessa alkoi sota hänen ollessaan viisi kuukautta vanha. Vaikka Helsingissäkin pommitettiin, ei hän onnekseen osannut pelätä turvallisten aikuisten läheisyydessä. Sinikan äiti harrasti runonlausuntaa ja hän itsekin on tykännyt aina esiintyä. Hän muistaa varhaislapsuudestaan, kuinka hän sota-aikana esitti loruja kuulijoille josakin Helsingin pommisuojaissa. Lapsena Sinikkaa pyydettiin lausumaan runoja erilaisiin tilaisuuksiin.

Sinikka löysi 17-vuotiaana pääkaupungista puolisonsa **Martin**. Ensikohtaaminen oli tapahtunut vuosia aiemmin, alle kouluikäis-

Maarit Hirven kotialbumi

Maarit Hirvi

Kirkkosalin seinille tuovat väriä lasnamäkeläisen taiteilijan, Juhan Rodrikin ”Onnelliset kalat”.

odottamisesta synnyttävän äidin tuskaan. Lasnamäen seurakunnassa on ollut synnytystuksia uuden seurakunnan perustamisessa, mutta äitienpäivänä synnyttäneen äidin tavoin iloitsimme seurakuntayhteydestä ja siitä, miten seurakuntalaiset ovat kirkon kaunein koristus.

Seurakunta haaveilee omasta kirkkorakennuksesta, johon on jo kaupunginosahallituksen kanssa tontti katsottuna. Suljemme tämän haaveen ja virallisen ystävyyssseurakuntasopimuksen mahdollistumisen rukouksiimme.

”Seurakuntalaiset ovat kirkon kaunein koristus.”

Kirsti Malmi tutustutti meidät toisenlaiseen Tallinnaan, kuin minkä turistit tavallisesti näkevät. Vaelsimme hänen ja kirkko-koira Ruskan kanssa Piritajoen rantalehdoissa sekä valtavassa Tondiraban puistossa. Kommunismien uhrien muistomerkki tuhansine nimineen ja mehiläisineen mykisti. Sunnuntain retkievää nautimme Paen yhteisöpuutarhassa seurakuntakodin naapurissa. Seurakunnalla on siellä oma kalanmuotoinen kasvilaitos. Piipahdimme toki Karnalukissa ostamassa seurakuntamme lähetys- ja aikuistytölle käsityö- ja askartelutarvikkeita.

Kutsuimme Lasnamäen kirkkoherran ja seurakunnan edustajat vierailulle Sammonlahden kirkkoon. Kirsti Malmi on myös tulevalla kotimaan työjaksollaan tulossa vieraaksemme.

MAARIT HIRVI, LEA TUUVA-KULTANEN ja HELI PIRTIAHO

Marika Gustafsson

Sinikka Oittisen runonlausuntaryhmässä opeteltiin keväällä runoja Rakkausrunoista kauneimmat -kirjasta.

Tällä hetkellä lausuntaryhmässä opetellaan yhdessä rakkausrunoja. Arvata saattaa, että monen runon kohdalla Mara-puoliso on

Sinikan mielessä. Sinikka on saanut näkövammaan myötä uusia harrastuksia ja ystäviä. Joka toinen keskiviikko

hän pyrkii hurauttamaan taksilla Etelä-Karjalan Näkövammaisten Keskiviikkoklubiin ja kerran kuussa Lappeenrannan seurakuntayhtymän näkövammaisten vertaistuelliseen Hetki-ryhmään. Hetki-ryhmäläisten kohokohtiin kuuluu Sinikan lausumat runot. Tänä kevätkautena kuulumisten vaihdon ja elämän kiemuroiden pohdintojen lisäksi ryhmässä muun muassa annettiin toisille lempeää käsihoitoa ja kuunneltiin ”elämän biisejä”. Mutta mikä on Sinikan ”elämän runo”?

— **Terttu Hyttisen** Isoäiti Maria, se on ollut minulle tärkeä aina.

Sinikka kertoo runon Marian olevan yksinäinen vanhus, joka kokee, että kaikki ovat hylänneet hänet. Kaikesta huolimatta Maria on toiveikas ihminen. Runo herättelee muistamaan, kuinka meidän kaikkien pitäisi huolehtia toisistamme, ettei kukaan jäisi yksin. Toisaalta runo voi myös rohkaista osallistumaan vanhanakin toimintoihin, joiden kautta voi saada iloa ja merkitystä omiin päiviin.

—Pidän jokaisesta neljästä vuodenaikasta. Kesässä parasta on lämpö. En enää näe niin tarkasti luonnon kauneutta, mutta onneksi muistan. Kesäkuukuk- kivat nyt puutarhassani. Pihalla voin kuunnella lintujen laulua ja aistia kesän tuoksua.

MARIKA GUSTAFSSON

Miksi vietetään juhannusta?

24. KESÄKUUTA nimipäiviään viettävät Juhhat, Jukat, Jannet, Janit, Jussit, Juhot, Juhanit, Johannekset ja Juhanat, joita Suomen väestötietojärjestelmään tallennettuna löytyy yhteensä noin 884 800. Kaikki eivät toki enää ole elossa, ja joillakin voi yhtä aikaa olla useampikin kyseessä oleva etunimi.

Sekä nimipäivän ajankohta että juhlittavat nimet ovat vahvasti raamatullisia. Jeesuksen ”tienraivaaja”, Johannes Kastaja, syntyi puoli vuotta ennen Jeesusta. Johanneksen syntymäpäivän nimeksi vakiintui ajan myötä juhannus, joka on Johannes-nimen vanha muoto, ja sitä vietetään puoli vuotta ennen joulua eli Jeesuksen syntymäpäivää. Juhlit-tavat nimet ovat Johannes-nimen eri muotoja.

Keskikesän juhlaa on Suomessa, Ruotsissa ja Baltian maissa vietetty jo esikristillisinä aikoina. Yöttömän yön ja valon juhlan ajankohta on ollut kesäkuun lopussa kesäpäivänseisauksen tienoilla. Juhannusta kutsutaan myös mittumaariksi (ruots. midsommar, keskikesä). Nykyisin juhannusta juhli-taan Suomessa ja Ruotsissa kesäkuun 20. ja 26. päivien välisenä lauantaina.

TOIVOTAMME hyvää ja turvallista juhannusta kaikille ja paljon onnea nimipäiväsankareille!

KASTEPAIVÄ

11.10.2025 SAMMONLAHDEN KIRKOSSA

Onko 0-14 vuotias lapsesi jäänyt kastamatta? Lappeenrannan seurakunnat järjestävät helpon tavan kastaa lapsi, jos toinen vanhemmista on kirkon jäsen.

Kappalaiset Maarit Hirvi ja Risto Herranen kastavat lapset yksilöllisesti omana juhlanan Sammonlahden kirkon tiloissa. Seurakunta tarjoaa jokaiselle kasteperheelle oman täytekekun juomineen omassa rauhallisessa tilassa.

Varaa kasteaika palvelupisteestä p.040 312 6282 tai 040 312 6283
Tiedustelut: maarit.hirvi@evl.fi 040 312 6502

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

KUMMIPÄIVÄ

Kummius on mahdollisuus muuttaa elämää

Sunnuntaina 1.6.2025 vietetään valtakunnallista Kummipäivää. Kummisuhteen merkitystä on syytä korostaa: että lapsen elämässä on aikuinen, joka kulkee perheen rinnalla, välittää ja auttaa.

Kummisuhteen ei tarvitse olla täydellinen tai erityisen aktiivinen. Tärkeintä on pysyä mukana lapsen elämässä tavalla, joka tuntuu aidolta. Tapoja olla yhteydessä ja jakaa asioita voi toteuttaa monilla tavoilla. Oletpa sitten yhteydessä puhelimella, zoomilla, somessa tai postikortilla, kummi tai kummilapsesi ilahtuu varmasti.

Kysyimme helmikuun numerossamme kokemuksia kummiudesta. Kirjoituksista tulee ilmi, että kummius on tärkeää, varsinkin jos omia lapsia ei ole. Ja kummilapset ovat tärkeitä, oli heitä yksi tai useampi. Tapoja toteuttaa kummiutta on monia.

”Kummilapsista, varsinkin sista-

rusten lapsista, on tullut tosi tärkeitä ja rakkaita minulle.”

”Kummius ei minusta lopu konfirmaatioon, vaan on mielestäni elinikäistä.”

”Minulla on tapana muistaa heitä joka syntymäpäivä, nimipäivä ja joulu lahjalla. Ei mitään suuria, tietysti tasavuosina hiukan suurempi ja sitten ystävänpäivänä vähintään viesti tai kortti.”

”Kun he olivat pieniä, niin yritin ostaa jokaiselle jotain hengellistä, kuten esim. ensimmäiselle kummilapselle lasten Raamattu tai jokin sellainen missä oli kertomuksia.”

”Minulla on paljon hyviä muistoja omista kummeistani, jotka ovat jo nyt edesmenneitä. Vierailut puolin ja toisin oli aina mukavia, toki myös lahjat jouluna ja syntymäpäivänä. Muistan kun pienenä oli surku joitakin ystäviä, joilla ei joko ollut kummeja ollenkaan tai he eivät olleet heidän kanssaan missään tekemisissä, edes syntymäpäivinä.”

KUMMIUS NÄHDÄÄN läpi elämän kestäväenä kunniatehtävänä, jonka kukin voi muotoilla itselleen ja

kummilapselleen sopivaksi.

”Mielestäni on kunniatehtävä, kun on pyydetty kummiksi. Minusta kummius ei vaadi mitään erityisiä kykyjä tai tietämystä vaikkapa uskonnosta, vaikka uskonostakin on toki puhuttu. Tärkeintä on olla välittävä turvallinen aikuinen, joka voi auttaa kummilasta ja tämän vanhempia aina välillä, kuunnella ja tehdä ihan tavalisia asioita yhdessä. Nyt kun oma kummilapseni on jo isompi, ollaan esimerkiksi käyty yhdessä museossa joka lasta kiinnostaa ja olen yrittänyt auttaa koulujutuissa ja kannustaa.”

”Kummius ei minusta lopu kon-

KESÄTYÖT

Kesätöissä viestinnässä

Lappeenrannan seurakuntien viestintäyksikössä oli toukokuussa kesätyöntekijänä kevään tuore ylioppilas **Julia Heikkinen**. Tässä hänen tunnelmiaan siitä, miltä työjakso maistui.

—Olen aiemmin tehnyt kesätöitä kaupassa hyllyttäjänä ja siihen verrattuna työ viestinnän moninaisten tehtävien parissa oli aika erilaista. Toki molemmissa paikoissa vaaditaan työssä suurta tarkkuutta ja huolellisuutta, toteaa Julia.

Seurakuntien viestinnässä työskentely on ollut monipuolista ja mielenkiintoista pelkästään tällä kuukauden työjaksolla, joka vielä jatkuu haastattelun jälkeenkin.

—On ollut mielenkiintoista nähdä, miten tämä organisaatio toimii ja eniten minua yl-

lätti, miten monipuolisia työtehtäviä seurakuntien viestintä tekee. Itse olen päässyt tekemään mainoksia eri julkaisualustoille, tehnyt päivityksiä sosiaalisen median kanaviin, valokuvannut, päivittänyt intranet-sivuja, tuottanut niihin sisältöjä ja osallistunut viestintäyksikön strategiatyöpajaan.

”Eniten yllätti, miten monipuolisia työtehtäviä viestintä tekee.”

JULIA HEIKKINEN

Kesätyön päätyttyä Julialla on jo suunnitelmat valmiina kesälle ja syksyille.

—Ensimmäisenä osallistun yliopiston valintakokeisiin ja toivottavasti saan syksyksi opiskelupaikan viestinnän koulutusohjelmassa, sanoo Julia toiveikkaana ja jatkaa:

—Muuten otan tulevan ke-

Julia Heikkinen toivoo pääsevänsä opiskelemaan syksyllä viestintää.

sän rennosti ja käyn retkeilemässä, kulttuuritapahtumissa ja piirrän sekä maalaan.

Kesätyö seurakuntien monipuolisissa tehtävissä on oiva mahdollisuus saada työkokemusta ja tuntumaa työelämään.

—Suosittelen todella, koska itsekin pääsin tutustuman monipuolisesti viestinnän työkenttään ja konkreettisesti tekemään viestinnän töitä ja sain samalla hyvää työkokemusta.

JUKKA KOSONEN

firmaatioon, vaan on mielestäni elinikäistä, jos kummilapsi vain haluaa. Toivon että jonain päivänä saisin olla mukana myös kummilapseni häissä, ja jos lapsia siunaantuu, myös näiden elämässä isokummina ja lastenhoitoapuna. Vanhempanikin aina puhuivat omista kummeistaan lämpimäs-

ti ja nämä isokummit myös muistivat meitä, vaikka olivat jo hyvin iäkkäitä.”

KUMMIA MYÖS ilahduttaa, jos kummilapset silloin tällöin muistavat kummiaan.

”Kun on monet vuodet muistanut omia kummilapsiaan, tuntuu kivalta, kun lapsi aikuiseksi tultuaan muistaa myös kummiaan. Toinen kummityöstäni ottaa minuun aina yhteyttä ja kyselee kuulumisia ja haluaa tavata, se tuntuu hyvältä. Kun pari vuotta sitten yksi kummipojista pääsi ripille olin niin onnellinen, kun pääsin häntä siunaamaan hänen toiveestaan. Lapsi, jonka sylikummi olen, lähetti joskus pienenä poikana minulle kirjeen. Olen säästänyt sen aarteenani.”

”Piirrän yleensä tähden joululahjan mukana menemään lappuun. Viime joulun aikaan, kun ajelimme keskimmaiselle kummilapselle lahjaa viemään, niin heillä oli kahdessa ikkunassa joulutähdet loistamassa. Kyllä lämmiti vanhaa kummiä tuollainen näky.”

”Eniten pitää yhteyttä nämä 44 v ja 32 v. Sähköpostilla tuo nuorempi ja vanhempi kummilapsi käy meillä minun syntymäpäivillä ja nimipäivillä sekä mieheni päivillä. Usein hän on koko päivän.”

KUMMISTA VOI saada tukea ja turvaa. Myös rukouksella voi osoittaa välittämistä.

”Rukoilen aina iltarukouksessani kummilapsilleni Jumalan siunausta ja varjelusta elämän poluilla.”

”Mielestäni kummin tehtävä on

edelleen pitää yllä sitä kristillistä kasvatusta myös. Ei tietenkään tuppuaan vaan juuri sopivasti.”

”Olen iloinen ja kiitollinen että saan nyt itsekkin olla kummi.”

”Mielestäni on vähän niinkuin kummin velvollisuus olla tukena ja turvana kummilapselleen, aina jos tarvii, vaikka elämä kuljettaisi kauas eri paikkakunnille tai välit kummilapsen vanhempiin ei olisi-kaan enää niin läheiset kuin kummiksi pyydetessä. Kummin tehtävä varmaan korostuu silloin, jos kummilapsen perheessä on huolia ja vaikeuksia. Muistan, että nuorena kummien kortit ja tervetulotivotukset tulla käymään aina jos käyn kaupungissa olivat mukavia, myös silloin, kun en itse kiireiltä ehtinytkään ottamaan heihin yhteyttä.”

”Olen iloinen ja kiitollinen että saan nyt itsekkin olla kummi.”

Kiitämme kaikkia omia kokemuk- siaan lähettäneitä. Pienen muista- misen voi noutaa Lappeenrannan seurakuntayhtymän viestinnäs- tä, Valtakatu 38, 4. krs. Tai lähet- tämällä postiosoitteen: eija.fabri- tius@evl.fi, niin postitamme.

Muistot kokosi:
EIJÄ FABRITIUS

SU 8.6. KLO 18.30

KUMMIPELI

KIMPISEN URHEILUKESKUS

 VS.

VAPAALIPPUJA JAOSSA
Toivon Ikkuna Maailmalle-kaupassa (Valtakatu 32)
Sammonlahden srk-toimistolla (Hietakallionkatu 7)
Lauritsalan Puodissa & Pannussa (Kauppalankatu 1)
sekä seurakuntien tapahtumissa

OTTELUISÄNTÄ

kumminkaa.fi

 SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA

Kummipeli

Ti 17.6. klo 18, Vanha kenttä

 VS.

Ilmaisia perhelippuja otteluun saatavilla 100 kpl 13.6.2025 asti.
Tee varaus osoitteessa lappeenrannaseurakunnat.fi

Lippujen nouto alkaa tuntia ennen pelin alkua Prisman puoleisen päädyn portilla.

Haasta mukaan kummiotteluun myös työkaverisi, sukulaisesi, harrasteporukkas!

kumminkaa.fi

 LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

YSTÄVÄ SÄ LEPPÄKERTTUJEN.

Toivo on asia, joka on aina olemassa. Se kulkee mukana arjessa, juhlassa ja elämän haasteissa, luoden yhteyden, joka kantaa. Lappeenrannan seurakunnissa jokainen otetaan vastaan juuri sellaisena kuin on. Koska toivo kuuluu kaikille.

lappeenrannanseurakunnat.fi

 LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT

Keijo Martikainen

AAMUKAHVILLA

SaiPa teki menestyksen ihmeen mahdolliseksi

Jääkiekkjoukkue SaiPa pelasi kuluneella kaudella vaikeiden vuosien jälkeen tuhansien lappeenrantalaisten ja eteläkarjalaisten sydämiin itsensä takaisin ottamalla SM-liigassa seuran historian ensimmäiset hopeamitalit.

Myös Lappeenrannan seurakuntakuntayhtymä yhtyy kaupunkilaisten tuhansiin kiitoksiin SaiPan menestyksestä kaudella 2024–25. SaiPasta puhuttiin koko kevään uimahallin ja Myllysaaren saunan lauteilla, monissa ikäihmisten ja seurakunnan kokouksissa, kaupungintalolla, Marian kirkon esirukouspyynnöissä toivottiin SaiPalle siunausta ja puhetta liigaihmeestä pidettiin ties missä.

Keltaiset liput ja paidat näkyivät tuhansien asuntojen ikkunoissa ja parvekkeilla. Torin hopeajuhlaan oli parkkeerattu keltamustaksi maalattu moottoripyöräkin, jonka tankin kylkeen muun muassa hyökkääjä **Eero Klintrup** piirsi nimikirjoituksensa.

Seurakuntatervehdys tapasi aamukahvilla tai paremminkin Kauppatorin iltakahvilla joukkueen hopeajuhlissa valtavan kelta-mustan yleisömeren keskellä SaiPan neloskentän laitahyökkääjän Eero Klintrupin ja urheilujohtaja **Harri Ahon**. Molemmat korostivat menestyksen salaisuudeksi kovaa ja systemaattista harjoittelua ja työntekoa Ahon pestaan päävalmentaja **Raimo Helmisen** johdolla. Urheilujohtaja Aho toi myös Eero Klintrupin SaiPaan ja Lappeenrantaan.

—Kyllä siinä voi sanoa, että kovaa me treenattiin jo silloin kesällä ennen sarjaa. Ja sitten tietenkin sarjan aikana ei ollut mitään huiailua, sanoo Kärppien kasvatti ja nyt menneellä kaudella SaiPan ja Suomen parhaan neloskentän laitahyökkääjä, 22-vuotias Eero Klintrup hymyn kare kasvoillaan ja hopeamitali kaulassa Kauppatorin juhlahuimassa.

Liigan parhaassa neloskentässä oli toisena laiturina **Juuso ”Hege” Heikkilä** ja sentterinä **Niklas ”Appeli” Appelgren**.

”Täytyy kyllä sanoa, etten oo koskaan kokenut tällaista fanien ja yleisön kannustusta ja mukana oloa.”

EERO KLINTRUP

Klintrup pelasi ensimmäisen liigapelinsä viime vuoden syyskuun 13. päivä KooKoota vastaan. Kaikkiaan hän pelasi tällä kaudella 57 runkosarjan ottelua ja 21 playoffs-ottelua. Pudotuspeleissä Klintrup teki neljä maalia.

—Täytyy kyllä sanoa, etten oo koskaan kokenut tällaista fanien ja yleisön kannustusta ja mukana oloa tässä kaudessa ja varsinkin nyt tässä keväässä. Kyllä se tietenkin mukavalta tuntuu ja peleissä koki kyllä ihan samanlaisen tuen, sanoo Klintrup terveisi-

SaiPan SM-liigan hopeajoukkue Kauppatorin juhlassa. Juontajina Jani Halme ja Juuso Almgren.

Keijo Martikainen

Suomen parhaan nelosketjun ketjukaverit Juuso Heikkilä (vas.) ja Eero Klintrup.

nä koko SaiPaa seuraavalle kiekkokansalle.

Tuosta parhaasta nelosketjusta vielä, kuinka kolmen hyökkääjän keskinäinen peli toimii? Ketju sai olla myös suhteellisen terveenä.

—Me ajattelemme pelistä ja jääkiekosta varsin samalla tavoin. On saatu hyökkäyksiä ja läpiajoja sekä alivoimalla pystytty pitää omaa päätä sekä saatu maaleja, kuvaa Eero pelitilanteita.

Eero Klintrup nähdään myös ensi kaudella SaiPan paidassa numerolla 81, sillä hän teki jo ajoissa jatkosopimuksen ensi kaudeksi. Myös tämän kauden ketjukavereilla on sopimukset ensi kaudeksi SaiPaan.

Tää oli jotain poikkeuksellista

Pitkän ja ansiokkaan pelaajauran tehnyt Harri Aho tuli Oulun Kärpistä SaiPan urheilujohtajaksi kesällä 2023. Aholla on uraltaan palkintokaapissa muun muassa kolme SM-kultaa.

— On sanottava, että lähtökohdat hopeamitaliin päätyneeseen kauteen olivat vaikeat. Oli paljon asioita, mutta päivästä yksi alkaen ryhdyttiin lyömään itseämme likoon. Alettiin heti heinäkuun lopulla silloin kesällä harjoitella määrätietoisesti. Kyllä alkuun usko oli varmaan meillä jokaisella koetuksella, mutta kun liiga alkoi ja voitot alkoivat avar-

taa kokemuksia, niin joukkue hitautui jokaiselta saumaltaan yhteen. Joukkueesta tuli yhtenäinen ja kun vielä Lappeenrannan omia kavereita oli mukana kapteenistosta alkaen, niin yleisökin otti meidät tosiaan kuin ”omiksi pojikseen”, sanoo Aho.

SaiPa pelasi runkosarjassa loka-joulukuussa -24 liigahistorian pisimmän, 14 ottelun voittoputken. Joukkue venyi myös pudotuspeleissä peli kerrallaan aina askeleen eteen päin.

—Tästä kiitän pelaajia isosti, että venyttiin ja jaksettiin, painottaa Aho.

—Kyllä tää menestys tuli itsellenikin sitten nopeammin kuin olin omissa suunnitelmissani piirrellyt. On ollut upeaa huomata miten SaiPasta tuli oman maakunnan alueen lisäksi koko Suomessa sympatiseerattu joukkue. Tää koko kelta-musta-hurmio on jotenkin itsellekin poikkeuksellista. On tullut paljon onnitteluja ympäri Suomen ja myös paljon rajojen ulkopuoleltakin. Tuleeko tällaista kohdalleni enää koskaan, kysyy Harri Aho iloisena ja tyytyväisenä.

Koko SaiPan hopeajoukkueita voi kuvata kokonaisuudessaan sillä hengellä ja ominaisuudella, mitä päävalmentaja Raimo Helminen on; tehdään omat asiat hyvin, ei levitellä takin nappeja tekemisillä eikä tehdä niistä numeroa.

KEIJO MARTIKAINEN

Atso Suopanki

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 3. syyskuuta ES Keskiviikon välissä syksyisin aihein.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaaliehdotuksia joko lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuillamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Aurinkoista kesää!

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lappeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat